

Kaikki on uutta

”Valtaistuimella istuva lausui: ‘Uudeksi minä teen kaiken.’ Hän sanoi: ‘Kirjoita nämä sanat muistiin. Ne ovat luotettavat ja todet.’” (Ilm. 21:5.)

Avaintekstit:

2. Piet. 3:13;
Ilm. 21:3, 22;
1. Joh. 3:2, 3;
1. Piet. 1:22;
Jes. 25:8;
Ilm. 22:3–5.

R aamattu antaa meille tämän toivon: ”Mutta meillä on hänen lupauksensa, ja siihen luottaen me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus vallitsee.” (2. Piet. 3:13.)

Joillekin lupaus uudesta taivaasta ja uudesta maasta (Ilm. 21:1) vaikuttaa kuitenkin vain mielikuvituksen tuotteelta, vallan kahvassa olleiden keksimältä tarinalta, jonka avulla he pitivät ihmismassat kurissa vakuuttaen heille, että ”vaikka teillä nyt on vaikeaa, eräänä päivänä saatte palkintonne taivaassa” tai jotakin vastaavaa.

Ja vaikka jotkut ovat käyttäneetkin Raamatun antamaa tulevaisuuden toivoa yllä kuvatulla tavalla väärin, se ei muuta uutta taivasta ja uutta maata koskevien lupauksen todenperäisyyttä.

Lopun aikoina tulee pilkkaajia, jotka ivaavat meidän siunattua toivoamme (2. Piet. 3:3–7). Kuten ennustettiin, heidän pilkkansa voidaan kuitenkin nähdä vain lisätodistuksena siitä, että se, mitä Raamattu sanoo, on totta, sillä he pilkkaavat juuri niin kuin Raamattu on ennustanut heidän tekevän.

Tällä viikolla tarkastelemme uudesta taivaasta ja uudesta maasta annettua mahtavaa lupaus, johon sisältyvät lupaukset taivaallisesta temppelistä, Jumalan läsnäolosta ja kuoleman ja kyynelten loppumisesta, sekä Jumalan rakkauden lopullisesta voitosta.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 31.12.2022

UUSI TAIVAS JA UUSI MAA

Jollekin kreikkalaisen filosofian kannattajille ajatus jonkin asian fyysisyydestä tarkoittaa, että se on paha asia. Siksi heistä on mahdotonta ajatella, että tulevaisuudessa voisi olla todellinen taivas, jossa olisi oikeita, fyysisiä ihmisiä. Heidän ajattelussaan taivaan (ollakseen hyvä paikka) on oltava puhtaasti hengellinen tila, joka on kaikista tämän fyysisen maailman vioista vapaa. Jos jokin asia on aineellinen, se ei heidän mukaansa voi olla hengellinen; ja jos jokin asia on hengellinen, se ei voi olla aineellinen. Raamattu puhuu kuitenkin taivaasta konkreettisin termein, joihin ei vain sisälly synnin läsnäolon aiheuttamia rajoituksia.

Lue Jes. 65:17-25; Jes. 66:22, 23; 2. Piet. 3:13 ja Ilm. 21:1-5. Mikä on näiden raamatunpaikkojen perimmäinen sanoma?

Jesajan kirja tarjoaa mielenkiintoisia välähdyksiä siitä, millainen maailma olisi ollut, jos Israel kansana olisi pysynyt uskollisena liitolleen Jumalan kanssa (Jes. 65:17-25; Jes. 66:22, 23; vrt. 5. Moos. 28). Koko ympäristö erilaisine elämänilmiöineen olisi kasvanut yhä enemmän kohti Jumalan alkuperäistä suunnitelmaa, eli kohti sitä, millainen maailma oli ennen synnin tuloa.

Suunnitelma ei kuitenkaan toteutunut odotetulla tavalla. Sitten otettiin käyttöön uusi suunnitelma, jonka keskiössä oli seurakunta, joka koostuu sekä juutalaisista että kaikista kansoista tulevista pakanoista (Matt. 28:18-20; 1. Piet. 2:9). Siksi Jesajan kirjan profetioita tulee lukea uudelleen seurakunnan näkökulmasta (2. Piet. 3:13; Ilm. 21:1-5).

”Raamatussa pyhien perintöä kutsutaan ”isänmaaksi” (Hepr. 11:14-16). Siellä taivaallinen paimen johtaa laumansa elävän veden lähteille. Elämän puu antaa hedelmää joka kuukausi, ja sen lehdet ovat kansojen terveydeksi. Siellä on aina virtaavia jokia, kirkkaita kuin kristalli. Niiden partailla on huojuvia puita varjostamassa polkuja, jotka vanhurskaille on valmistettu. Sieltä löytyy avaria tasankoja, ja niiden taustalta nousevat kauniit kukkulat ja Jumalan vuoret korkeine huipuilleen. Tässä ajassa Jumalan lapset ovat joutuneet elämään vieraina ja muukalaisina, mutta nyt he löytävät kotipaikan rauhan tasangoilta elävien virtojen ääreltä.” (ST nettiversio 415.)

JUMALAN TEMPPE- LISSÄ

Jotkut sanovat, että taivas itsessään on Jumalan pyhäkkö. Ilmestyskirja viittaa kuitenkin tiettyyn pyhäkköön/temppeliin uudessa Jerusalemissa, jossa Jumalan valtaistuimien ja lasinen meri sijaitsevat (Ilm. 4:2-6; Ilm. 7:9-15; Ilm. 15:5-8). Siellä suuri joukko pyhiä kaikista maista, kansoista, heimoista ja kielistä palvoo Jumalaa ikuisesti (Ilm. 7:9-17).

Vertaa Ilm. 7:9-15 ja Ilm. 21:3, 22. Miten sovitat yhteen nämä kuvaukset, joista toisessa sanotaan, että suuri joukko lunastettuja palvoo Jumalaa päivin ja öin hänen pyhäkössään (Ilm. 7:15), ja toisessa sanotaan, että Johannes ei nähnyt uudessa Jerusalemissa temppeleä (Ilm. 21:22)?

Taivaallinen pyhäkkö/temppeli on aina ollut paikka, jossa taivaalliset olennot palvovat Jumalaa. Synnin tulon jälkeen pyhäköstä tuli myös paikka, josta pelastusta tarjotaan ihmis-kunnalle. "Kun syntiongelma on ohi, taivaallinen pyhäkkö palautuu taas alkuperäiseen tarkoitukseensa. - - Ilm. 21:22 ja keessa Johannes raportoi, ettei enää nähnyt temppeleä kaupungissa, sillä 'Herra Jumala, Kaikkivaltias, hän ja Karitsa' olivat sen temppeli. Tarkoittaako tämä, että enää ei ole Herran huonetta, johon hänen luotunsa voivat kokoontua ja viettää erityistä aikaa hänen kanssaan? Eihän toki!" - Richard M. Davidson, "The Sanctuary: 'To Behold the Beauty of the Lord'", teoksessa *The Word, Searching, Living, Teaching*, osa 1, toim. Artur Stele (Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 2015), s. 31.

Ilmestyskirjassa kiinnitetään erityistä huomiota häneen, jota palvotaan, ja niihin, jotka palvovat. Palvonta keskittyy Jumalaan ja Karitsaan (Ilm. 5:13; Ilm. 7:10). Kuten tuleekin aina olla, Kristus on palvonnan keskipiste. Palvojat ovat niitä, jotka "ovat päässeet suuresta ahdingosta" ja "pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä" (Ilm. 7:14). He ovat eläviä todistajia Jumalan lunastavasta ja muuttavasta voimasta. He laulavat ylistystä Jumalalle siitä, kuka hän on ja mitä hän on tehnyt heidän hyväkseen.

Lue Ilm. 21:3. Jae toistaa samaa ajatusta kuin lukuisat muut tekstit tätä ennen (Jer. 32:38; Hes. 37:27; Sak. 8:8; Hepr. 8:10). Mitä tarkoittaa, että Jumalasta tulee meidän Jumalamme ja meistä tulee hänen kansansa?

JUMALAN LÄSNÄ- OLOSSA

Raamattu sanoo, että Jumala ”asuu valossa, jota ei voi lähestyä” (1. Tim. 6:16) ja että ”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt” (Joh. 1:18; 1. Joh. 4:12). On ilmeistä, että este Jumalan näkemiselle on pantu vain syntiinlangenneessa tilassa oleville ihmisille, sillä Raamatusta löytyy useita todisteita siitä, että pyhät saavat nähdä Isän Jumalan taivaassa.

Lue Matt. 5:8; 1. Joh. 3:2, 3 ja Ilm. 22:3, 4. Mitä jakeet kertovat meille etuoikeudestamme nähdä Jumala?

Sama Johannes, joka sanoi, että ”Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt (Joh. 1:18; 1. Joh. 4:12), julistaa myös, että ”me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on” (1. Joh. 3:2) ja että me saamme ”nähdä hänen kasvonsa” (Ilm. 22:4). Kaikki epäilykset häivenevät kuitenkin Kristuksen oman todistuksen valossa: ”Autuaita puhdassydämiset: he saavat nähdä Jumalan.” (Matt. 5:8.) Mikä etuoikeus lunastetuilla tuleekaan olemaan heidän saadessaan palvoa Jumalaa hänen temppelissään! Kaikkein suurin etuoikeus on kuitenkin se, että he saavat nähdä hänen kasvonsa.

”Jumalan kansan etuoikeutena on olla avoimessa yhteydessä Isän ja Pojan kanssa. ”Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta – -.” (1. Kor. 13:12.) Voimme nähdä Jumalasta heijastuksia. Näitä on luonnossa, hänen luomistöissään tai hänen tavassaan toimia ihmisten kanssa. Silloin saamme katsella häntä kasvoista kasvoihin ilman himmentävää väliverhoa. Voimme seistä hänen edessään ja nähdä hänen olemuksensa kirkkauden.” (ST nettiversio 795.)

Puhtaus ja Jumalan näkeminen yhdistyvät toisiinsa. ”Puhdassydämiset” saavat nähdä Jumalan; jokainen, joka haluaa nähdä Jumalan ”pitää itsensä puhtaana, niin kuin hän on puhtas ja pyhä” (1. Joh. 3:3). Jakeet paljastavat, että Jumalan on tehtävä meissä työtään nyt, jotta voisimme valmistautua taivasta varten.

Vaikka oikeutemme taivaaseen on varmistettu Jeesuksen kuoleman kautta, joudumme tässä ja nyt käymään läpi puhdistavan prosessin, joka auttaa meitä valmistautumaan ikuis-ta kotiamme varten. Keskeistä puhdistavassa prosessissa on kuuliaisuus Jumalan sanalle.

Lue 1. Piet. 1:22. Miten jae paljastaa kuuliaisuuden ja puhdistautumisen välisen yhteyden? Mikä kuuliaisuudessa puhdistaa meitä? Missä se tulee erityisesti ilmi?

EI ENÄÄ KUOLEMAA EIKÄ KYYNLEITÄ

Teoria kuolemattomasta sielusta ja ikuisesta kärsimyksestä helvetissä on ristiriidassa sen Raamatun opetuksen kanssa, että uudessa taivaassa ja uudessa maassa "[k]uolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa" (Ilm. 21:4). Jos teoria ikuisesta helvetistä olisi totta, "toinen kuolema" ei poistaisi syntiä ja syntisiä maailmankaikkeudesta, vaan sulki ne vain ikuisen helvettiin itkuun ja murheeseen. Tässä tapauksessa maailmankaikkeutta ei täysin ennallistettaisi sen alkuperäiseen täydellisyyteen. Ylistys Jumalalle siitä, että Raamattu antaa täysin toisenlaisen kuvan!

Lue Jes. 25:8; Ilm. 7:17 ja Ilm. 21:4. Mitä lohtua ja toivoa jakeet antavat nykyisen maailmamme koettelemusten ja kärsimysten keskellä?

Elämä voi olla vaikeaa, epäoikeudenmukaista ja julmaa. Kuoleman koura voi riistää meiltä rakkaita ihmisiä. Tai joku voi varastaa sydämemme ja sitten häipyä ikään kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan. Kuinka kauheaa onkaan joutua sellaisen ihmisen pettämäksi, jota rakastimme ja johon luotimme.

On hetkiä, jolloin me saatamme sydän murtuneena miettiä, onko elämä elämisen arvoista. Jumala on kuitenkin aina innokas pyyhkimään poskiltamme niin monta kyyneltä kuin mahdollista. Jotkut raskaimmista kyynelistämme saattavat norua siihen päivään saakka, jolloin kuolema, murhe, valitus ja vaiva lakkaavat (Ilm. 21:1-5).

Voimme luottaa siihen, että viimeisellä tuomiolla Jumala kohtelee jokaista oikeudenmukaisesti ja rakkaudella. Kristuksessa kuolleet rakkaamme herätetään viettämään ikuisuutta kanssamme. Ikuisen elämään kelpaamattomat lakkaavat lopulta olemasta. Heidän ei tarvitse elää "epämiellyttävässä" taivaassa eikä palaa ikuisesti helvetissä. Saamme suurimman lohtumme oikeudenmukaisesta tavasta, jolla Jumala kohtelee jokaista. Kun kuolema lopullisesti lakkaa, lunastetut riemuitsevat: "Missä on voittoni, kuolema? Missä on pistimeisi, kuolema?" (1. Kor. 15:54, 55.)

Uudessa taivaassa ja uudessa maassa "[m]enneitä ei enää muistella, ne eivät nouse mieleen" (Jes. 65:17). Tämä ei tarkoita, että taivaassa koettaisiin muistinmenetys, vaan että menneisyys ei vie meiltä taivaan kestävästä iloa.

Kukapa ei olisi kokenut ihmiselon epäreiluutta? Kuinka voimme vaikeina aikoina oppia luottamaan Jumalaan?

HEIDÄN OTSASSAAN ON HÄNEN NIMENSÄ

Lue Ilm. 22:3-5. Miten voimme varmistua siitä, että olemme niiden joukossa, joiden otsaan on kirjoitettu Jumalan nimi? Vai voimmeko olla asiasta varmoja?

Luciferin kapinan ja Aadamin ja Eevan lankeemuksen jälkeen Jumala olisi voinut tuhota nuo kaksi synnintekijää. Kuitenkin osoittaakseen ehdotonta rakkauttaan luotujaan kohtaan Jumala laati armollisen suunnitelman pelastaakseen kaikki, jotka ottavat vastaan sen, mitä hän tarjoaa. Tämä tunnetaan lunastussuunnitelmana. Vaikka se oli ollutkin olemassa jo ennen maailman luomista (Ef. 1:3, 4; 2. Tim. 1:9; Tit. 1:3; Ilm. 13:8), se ilmoitettiin ihmisille ensimmäisen kerran Eedenissä heti syntiinlankeemuksen jälkeen. Siitä paljastettiin lisää heprealaisen pyhäkköpalveluksen monissa esikuvissa (2. Moos. 25) ja täyden ilmauksensa se sai Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemuksessa (ks. Room. 5).

Lunastussuunnitelman keskiössä on lupaus ikuisesta elämästä, joka saadaan Jeesuksen ansioiden perusteella. Sen saavat kaikki, jotka uskossa vastaanottavat ristillä tarjotun suuren lahjan. Jo ennen ristiä, ja ristin jälkeen, pelastus on aina tullut uskosta, ei koskaan tekojen kautta, vaikka teot kuinka ilmaisisivatkin sitä, että me olemme pelastettuja.

Paavali kirjoitti, että Abraham, joka eli kauan ennen Kristusta, oli esimerkki uskon kautta pelastumisesta. Lue Room. 4:2, 3. Miten nämä jakeet auttavat meitä ymmärtämään, mistä uskon kautta pelastumisessa on kyse?

Meillä voi siis olla pelastusvarmuus, jos olemme vastaanottaneet Jeesuksen, antautuneet hänelle ja tarttuneet hänen lupauksiinsa, ja jos turvaudumme yksin hänen ansioihinsa emmekä mihinkään muuhun. Voimme luottaa myös lupauksiin siitä, että Kristuksessa saamme uuden elämän jo tässä ja nyt. Abraham uskoi ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi; sama pätee meihin.

Tätä tarkoittaa siis se, että hänen nimensä on kirjoitettu meidän otsaamme. Jos se kirjoitetaan otsaamme jo nyt, emmekä käänny pois hänen luotaan, silloin se on kirjoitettuna otsaamme myös uudessa taivaassa ja uudessa maassa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Suuri taistelu*, nettiversio, s. 792-797 tai *Alfa ja omega*, osa 8, s. 175-180 tai *Suuri taistelu*, s. 651-655 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 424-428; *Heaven*, s. 133-192.

"Kristuksen risti on lunastettujen tutkimuksen kohde ja laulun aihe kautta ikuisuuden. Kirkastetussa Kristuksessa he näkevät ristiinnaulitun Kristuksen. He eivät koskaan unohda, että hän, joka voimallaan loi ja pitää yllä lukemattomia maailmoja kaikkialla avaruudessa, Jumalan rakas Poika ja taivaan majesteetti, jota kerubit ja loistavat serafit iloiten kunnioittavat, nöyryytti itsensä auttaakseen langennutta ihmistä. Hän kantoi synnin syyllisyyden ja häpeän ja kesti, kun Isä katki häneltä kasvonsa. Hän meni niin pitkälle, että langenneen maailman tuska mursi hänen sydämensä ja murskasi hänen elämänsä Golgatan ristillä. Se, että kaikkien maailmojen Luoja ja kaikkien kohtaloitten hallitsija luopui kunniastaan ja nöyryytti itsensä rakkaudesta ihmiseen, tulee aina herättämään ihmetystä ja kunnioitusta koko maailmankaikkeudessa." (ST nettiversio 765, 766.)

"Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä tai syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Yhteinen sopusointu ja ilo sykkii kautta koko suunnattoman luomakunnan. Hänestä, joka on kaiken luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa ääretömään avaruuteen. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki, elollinen ja eloton, julistaa peittämättömällä kauneudellaan ja täydellisellä ilollaan: Jumala on rakkaus." (ST nettiversio 797.)

Keskustelunaiheita:

1. Monet maallistuneet kristityt elävät elämäänsä ikään kuin tämä maailma kestäisi ikuisesti (Luuk. 12:16-21). Miten voimme pitää maanpäälliset haaveemme sopusoinnussa taivaallisten prioriteettiemme kanssa? Miten voimme suojautua siltä, mistä Jeesus varoitti Luuk. 12?
2. Jos taivas alkaa jo täällä, mitä meidän pitäisi tehdä muutaksemme kotiamme ja henkilökohtaista elämäämme sellaisiksi, että ne ilmaisisivat taivaallisia periaatteita?
3. Jotkut valittavat olemassaolon tarkoituksettomuutta. Mikä logiikka piilee niiden pessimismin takana, jotka eivät usko ikuiseen elämään?